

[Udenrigsministeren.]

nemførelsen af frie valg i hele Tyskland, et princip for genforeningsbestræbelserne, som vi tidligere her i tinget har givet vor selvfolgelige tilslutning. Det havde været lykkeligt, om øst og vest havde kunnet enes om at bruge denne plan som grundlag for reguleringen af Tysklands fremtid; men som bekendt kunne udenrigsminister Molotov ikke godkende Edens Tysklandsplan, og han har i stedet fremsat egne forslag til en ordning af det tyske spørgsmål. Molotov har således på konferencen fremsat forslag om forbedrelse af en fredskonference og om de principper, som bør lægges til grund for fredstraktaten; endvidere forslag om dannelsen af en provisorisk fællestysk regering og om fælles tyske valg. Ifølge Molotovs første forslag skulle de fire udenrigsministres stedfortrædere instrueres om at forberede en fredstraktat inden tre måneder, og inden seks måneder — senest i oktober i år — skulle en fredskonference træde sammen. Fredstraktaten skulle gå ud på en genforening og neutralisering af Tyskland, der ikke måtte indtræde i koalitioner eller militærforbund, rettet mod noget land, som havde taget del i krigen med Tyskland. Ingen politisk eller militær forpligtelse i henhold til traktater, som var afsluttet af forbundsregeringen eller Østtysklands regering før afslutning af fredstraktaten, skulle påhvile det forenede Tysklands regering. De væbnede styrker skulle begrænses til sådanne styrker, som den indre sikkerhed, det lokale grænseforsvar og antiluftskytsforsvaret måtte kræve. Endelig skulle Tyskland fritages for enhver forpligtelse til at betale efterkrigsgæld til de fire magter med undtagelse af handelsgæld.

Efter at de vestlige udenrigsministre bl.a. havde henvist til, at den russiske plan ikke omtalte frie valg, som måtte være en forudsætning for en fællestysk regering, og påpeget, at planen ville isolere Tyskland i Europa og stille landet i samme situation som efter den første verdenskrig, fremsatte Molotov sit forslag om dannelsen af en provisorisk fælles tysk regering og om afholdelse af fælles tyske valg. Ifølge dette forslag skulle der dannes en fællestysk regering af den tyske demokratiske republik og forbundsrepublikkens parlamenter under del-

tagelse af demokratiske organisationer. Denne provisoriske fællesregering skulle forberede og gennemføre valg. Før valgenes gennemførelse skulle de fire vestmagter trække deres tropper tilbage med undtagelse af begrænsede kontingenter. Tysk indtræden i koalitioner eller militære forbund, som var rettet mod en magt, der med egne stridskræfter havde deltaget i krigen mod det nazistiske Tyskland, skulle ikke være tilladt.

I sin forelæggelsestale udtalte Molotov, at efter de erfaringer, der var gjort med Tyskland, kunne det ikke siges, at Edens plan sikrede, at der efter de der omtalte frie valg ville opstå en demokratisk og fredselkende stat. Fra russisk side kunne det synspunkt ikke anerkendes, at man ikke skulle bekymre sig om, hvorledes valgene faldt ud. Edenplanen viste heller ikke tilstrækkelig tillid til de tyske demokratiske kræfter, mente Molotov. Det var en alvorlig mangel ved den, at den forudsatte fremmed kontrol ved valgene i stedet for at overlade disses forberedelse og udførelse til tyskerne selv.

De foreslåede bestemmelser følger linien i de tidligere sovjetrussiske noter og udtalelser om Tysklands fremtid. En række betingelser er skarpt optrukket: en sammensmeltning af de nuværende regeringer i øst- og vestzonen uden frie valg, et forbud mod, at Tyskland slutter sig til det europæiske forsvarssystem eller Atlantpagten, rustningsbegrænsninger og antagelse af den nuværende grænse til Polen. Rettighederne skitseres uskarpt: det tyske folk skal garanteres grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiske partier og organisationer skal sikres fuldstændig handlefrihed, medens organisationer, der er fjendtlige overfor demokratiet og fredens opretholdelse, skal forbydes.

Det kan vist ikke undgås, at man i denne forbindelse uvilkårligt lader tankerne beskæftige sig med, hvorledes det er gået i Bulgarien, Rumænien og Ungarn efter afslutningen af fredstraktaterne i februar 1947. Disse traktater fastsætter rustningsbegrænsning og indeholder bestemmelser til sikring af menneskerettighederne, ophæver diskriminerende lovgivning og forbyder organisationer, der ville nægte folket dets demokratiske rettigheder. Eksemplet skræmmer.